

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. J., H.H.**, zást. Mgr. Ing. P., advokát so sídlom v T., proti žalovanému: **V., H.H.**, o návrhu na vylúčenie predsedníčky senátu Krajského súdu v Trnave z prejednávania a rozhodovania vecí, vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 21 Cob 111/2013, takto

r o z h o d o l :

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Trnave JUDr. B. **n i e j e v y l ú č e n á** z prejednávania a rozhodovania vecí, vedenej na tomto súde pod sp. zn. 21 Cob 111/2013.

O d ô v o d n e n i e :

Žalobca podaním doručeným Krajskému súdu v Trnave dňa 31. 05. 2013 vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyňi Krajského súdu v Trnave JUDr. B., predsedníčke senátu, ktorej ako členke senátu odvolacieho súdu bola pridelená na rozhodnutie vec, vedená na tomto súde pod sp. zn. 21 Cob 111/2013.

Námietku zaujatosti odôvodnil pochybnosťami o objektívnej nestrannosti JUDr. H. pri rozhodovaní o predmetnej veci, a to v duchu tzv. teórie zdania, podľa ktorej nie je dostatočné, že sudca má pocit, že je subjektívne nestranný, ale musí sa ako nestranný javiť aj z pohľadu účastníkov konania. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 47/05 zo dňa 11. 05. 2005.

Ako dôvod, spochybňujúci nestrannosť sudkyne uviedol, že JUDr. H. v období od 01. 05. 1980 do 09. 12. 1990 pracovala ako podnikový právnik v Š., š. p. H., pričom v tomto období prichádzala do styku so žalovaným ako aj žalobcom a všetkými bývalými ako aj súčasnými spoločníkmi spoločnosti F., s. r. o. Prejednávané odvolanie smeruje proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia, ktorým Okresný súd Piešťany uložil spoločnosti A. povinnosť zdržať sa všetkých úkonov, v ktorých koná ako spoločník

spoločnosti F., s. r. o. Práve žalobca a Ing. Č. boli v čase zamestnaneckého pomeru JUDr. H. jej blízkymi spolupracovníkmi a do dnešného dňa sa stretávajú na spoločenských akciách a podujatiach uskutočňovaných v meste H. a okolí. Sudkyňa bola v spoločnosti F., s. r. o. vedená na zozname partnerov spolupracujúcich so spoločnosťou a pravidelne sa každoročne zúčastňovala a na akciách, usporiadaných touto spoločnosťou. Podľa názoru žalovaného JUDr. H. mala a má blízky vzťah so žalobcom, ktorého snahou je spolu s Ing. Č. akýmkoľvek dostupnými prostriedkami obmedziť konanie žalovaného a spoločníkov F., s. r. o. s cieľom ovládnuť spoločnosť a jej majetok. JUDr. H. neposkytuje dostatočné záruky ako sudca pre to, aby došlo k naplneniu práva na spravodlivý proces a k vydaniu rozhodnutia nestranným súdom. Rozhodnutie o odvolaní voči napadnutému uzneseniu je kritickým momentom pre ďalší priebeh sporov medzi žalobcom, a Ing. Č. na jednej strane, a žalovaným, Ing. D., a p. M. na strane druhej, a práve z tohto dôvodu by malo byť rozhodnuté nestranným zákonným sudcom. Navyše, sudkyňa rozhoduje alebo rozhodovala v konaniach, týkajúcich sa obchodných záležitostí spoločnosti F., s. r. o., ako aj v konaniach v ktorých sú ako účastníci konania bývalí či terajší spoločníci spoločnosti F., s. r. o., s ktorými na jednej strane udržiava blízke priateľské vzťahy a na strane druhej prevláda skryté nepriateľstvo, až výrazná osobná nevraživosť.

Pochybnosti o nestrannosti a nezaujatosti sudkyne potvrdzuje aj fakt, že v konaní sp. zn. 4 Cb 7/2013 /sp. zn. KS TT 21 Cob 85/2013/ o odvolaní žalovaného proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia rozhodla za menej ako 16 pracovných dní.

Odvolávajúc sa na tzv. teóriu zdania, podľa ktorej sa sudca musí javiť ako objektívne nestranný v očiach strán žalovaný konštatuje, že na základe uvedených skutočností, týkajúcich sa nestrannosti sudkyne JUDr. H. je možné dôvodne pochybovať, t. j. je prítomná obava, že jej nestrannosť chýba.

Preto navrhuje, aby JUDr. B. bola z konania o odvolaní voči uzneseniu sp. zn. 7 Cb 5/2013-32 vyučená pre zaujatosť a zároveň žiada, aby o podanom odvolaní rozhodoval zákonný a nestranný sudca, tak ako to žalovanému zaručuje čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

Sudkyňa JUDr. B., predsedníčka odvolacieho senátu 21 Cob Krajského súdu v Trnave, ktorý v predmetnej veci koná, sa k podanej námietke zaujatosti vyjadrila dňa 03. 06. 2013.

Uviedla, že predmetná vec bola do oddelenia senátu 21 Cob zapísaná dňa 24. 05. 2013. Odvolaním je napadnuté uznesenie o nariadení predbežného opatrenia, o ktorom musí odvolací súd rozhodnúť najneskôr do 30 dní /§ 217 ods. 1 O. s. p./ Návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol žalobcom vzatý späť, odvolací súd bude rozhodovať len o späťvzátí návrhu postupom podľa § 208 O. s. p. Poukázala tiež na skutočnosť, že o odvolaní rozhoduje senát, pozostávajúci z troch sudcov, nejedná sa teda o rozhodnutie samosudcu.

Sudkyňa potvrdila skutočnosť, že do 09. 12. 1990 bola zamestnaná v Š. š. p. H. vo funkcii podnikového právnika a v tomto čase z hľadiska svojho pracovného zaradenia nevyhnutne prichádzala do styku s mnohými osobami, ktoré boli v tom čase zamestnancami uvedeného podniku, medzi ktorými boli aj účastníci konania. Po skončení pracovného pomeru so Š., š. p. H., čo bolo pred 22 rokmi, sa o účastníkov konania nezaujímal, nie sú priateľmi a neudržiava s nimi žiadne bližšie kontakty. Do času oboznámenia sa s obsahom žalovaným vznesenej námietky zaujatosti nemala vedomosť o tom, že v spoločnosti F., s. r. o. bola vedená na zozname partnerov spolupracujúcich s touto spoločnosťou, a ani že sa pravidelne zúčastňovala akcií usporadúvaných touto spoločnosťou, o jej aktivity sa vôbec nezaujíma, žiadnych sa nezúčastňovala, uvádzané tvrdenia preto považuje za vymyslené a nepravdivé. O tom, aké sú vzájomné vzťahy spoločníkov spoločnosti F., s. r. o. nemá dôvod sa osobitne zaujímať, neudržiava žiadne vzťahy so žalobcom ani s Ing. Č., nikdy neboli priateľmi a nie sú jej známe žiadne dôvody, pre ktoré by mala pociťovať výraznú osobnú nevraživosť až skryté nepriateľstvo voči žalovanému alebo Ing. M., ktorá nie je účastníčkou konania.

Žalovaný uvádzaním skresľujúcich a nepravdivých skutočností okrem údajov, že pracovala v Š., š. p. H. do 09. 12. 1990 a že v tom čase boli zamestnancami tohto podniku i žalobca a žalovaný, zrejme koná v snahe vytvoriť predpoklady pre použitie, tzv. teórie zdania, na ktorej založil samotné dôvody námietky zaujatosti, a možno i s cieľom vyvolať negatívny pomer k žalovanému, a tak dosiahnuť jej vylúčenie z rozhodovania danej veci. Ďalej sudkyňa poukazuje na skutočnosť, že podľa § 217 ods. 1 O. s. p. je povinná o odvolaní proti rozhodnutiu o nariadení predbežného opatrenia rozhodnúť do 30 dní, v dôsledku čoho skutočnosť, že v konaní sp. zn. 21 Cob 85/2013 rozhodla za 16 dní od pridelenia veci, nemôže vyvolávať u účastníkov podozrenie z jej zaujatosti.

Zdôrazňuje tiež, že s navrhovateľom nemá žiadne intenzívne priateľské väzby, ako to uvádza žalovaný, nemá žiaden vzťah k veci ani účastníkom konania a ich právnym zástupcom takej intenzity, že by bránil vo veci nezávisle a nestranné rozhodnúť. Vo veci, vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 21 Cob 228/2012 bola spoločnosťou F., s. r. o. H. voči nej vznesená námietka zaujatosti založená na takmer totožných skutočnostiach ako v predmetnej veci, o ktorej už bolo rozhodnuté uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp zn. 4 Ndob 32/2012 zo dňa 04. 12. 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený /§ 16 ods. 1 O. s. p./ po preskúmaní vznesenej námietky zaujatosti dospel k záveru, že nie je daná existencia dôvodov na vylúčenie predsedníčky senátu JUDr. B.H. z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

Podľa § 14 ods. 1 O. s. p., sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, účastníkom alebo k ich právnym zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Citované ustanovenie predpokladá taký vzťah osobného záujmu sudcu vo veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, alebo k ich zástupcom, ktorý by napriek snahe o objektivnosť rozhodovania mohol ovplyvniť jeho nestrannosť a tým v konečnom dôsledku zákonnosť rozhodovania. Osobná nestrannosť sudcu sa predpokladá, pokiaľ sa nepreukáže opak.

Nestrannosť sudcu je súd povinný skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska, kedy je potrebné skúmať subjektívny postoj sudcu, založený na základe jeho osobného presvedčenia a správania konajúceho sudcu v prejednávanej veci a súčasne z objektívneho hľadiska, na základe ktorého možno vyvodiť dostatočné záruky pre záver, že je možné vylúčiť akúkoľvek pochybnosť o zaujatosti sudcu.

Pokiaľ ide o subjektívne hľadisko, nadriadený súd vychádzal z vyjadrenia konajúcej sudkyne, ktorá sa vo veci necíti zaujatá.

Najvyšší súd preskúmal nestrannosť namietanej sudkyne aj z objektívneho hľadiska so zameraním na žalobcom uvádzané dôvody.

Žalobca spochybňuje nestrannosť sudkyne s poukazom na jej pôsobenie vo funkcii podnikovej právničky v štátnom podniku Š. H. v období do 09. 12. 1990. Skutočnosť, že sudkyňa prichádzala v rámci bežných pracovných kontaktov pred 22 rokmi do styku s účastníkmi konania prípadne ďalšími spoločníkmi spoločností, ktorých sa konanie v predmetnej veci týka, nemožno považovať za dôvod pre spochybnenie jej nezaujatosti, pričom sudkyňa poprela intenzitu týchto vzťahov v rozsahu, uvádzanom žalobcom, rovnako ako aj ich pretrvávanie.

Podľa žalobcu sa zaujatosť sudkyne prejavila aj urýchleným rozhodovaním v konaní, vedenom pod sp. zn. 4 Cb 7/2013, v ktorom odvolací senát, predsedníčkou ktorého je namietaná sudkyňa, rozhodol v lehote 16 pracovných dní po pridelení veci. Keďže v danom prípade bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie o predbežnom opatrení, jednalo sa o dodržanie zákonnej lehoty /§ 217 ods. 1 O. s. p./.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že námietka zaujatosti voči JUDr. B. nie je dôvodná, a preto návrhu na jej vylúčenie z konania a rozhodovania predmetnej veci v zmysle ustanovenia § 16 ods. 1 O. s. p. nevyhovel.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. júna 2013

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Monika Poliačiková